

[Gørt Petersen]

plan indeholdt meget godt, men at der ikke var realistiske politiske muligheder, som det ligger i øjeblikket.

Det kan da godt være, men det synes jeg man skulle undersøge om der alligevel ikke var, og hvis regeringen ville tage en noget mere positiv stilling til forskellige sider i planen, til sider, som ikke burde ligge så langt fra regeringens egne synspunkter, hvis vi skal tro på, hvad den siger til andre tider, kunne det jo godt være, det viste sig, at der alligevel kunne komme et og andet igennem.

Men jeg vil da godt sige til hr. Hans Jørgen Jensen, at når vi nu skal lægge så meget vægt på det politisk realistiske, så forbavser det mig noget, at hr. Hans Jørgen Jensen umiddelbart derefter begyndte at tale om regeringens overskudsdelingsforslag fra december. Jeg er efterhånden ved at tro, at SFs hovedbestyrelse gjorde hele tanken om medejendomsret og medbestemmelsesret en ganske stor tjeneste ved at bremse det eventyr, som regeringen var på vej ud i i december.

Jeg hørte i dag til morgen i radioen en opinionsundersøgelse, som viste, at hvis forslaget om ØD med central fond kom ud til folkeafstemning, ville det få 11 pct. stemmer for sig, mens nogle og fyre procent ikke ved, hvordan de skal stille sig, og resten ville stemme imod. Det vil sige, at hvis et sådant forslag var blevet kørt igennem her, ville det med sikkerhed være bragt ud til folkeafstemning, og så ville der i hvert fald være blevet lagt gift for alle tanker i den retning i de næste 10-15 år, sådan som vi oplevede det efter jordlovsafstemningen i 1963. Jeg kan på sin vis godt forstå det, fordi det, helt bortset fra forslagets egne svagheder, blev sammenkoblet med en meget kraftig lønnedskæringspolitik. Det kunne jo ikke virke indbydende på lønmodtagerne.

Jeg synes altså nok, at netop hvis vi skal beskæftige os med det politisk realistiske, hr. Hans Jørgen Jensen, og det er jeg da indstillet på, kan vi så ikke blive enige om, at det er en meget, meget dårlig idé, når holdningen i befolkningen er, som den er, at prøve at køre den slags forslag igennem?

Men videre rejser sig hele spørgsmålet om, hvad det er for en økonomisk politik, man vil føre, og her synes jeg, at økonomiministerens i forvejen velkendte udadvendte personlige flegma, som jeg godt ved dækker over en betydelig større indre dynamik, ligesom slog

igennem totalt i forholdet til det forslag, som SF har lagt frem. Han sluttede af med at sige, at forslag som dem, vi er kommet med her, i hvert fald er unødvendige efter vedtagelsen af regeringens helhedsplan i december. Ja men jeg har da forstået det sådan, at man næsten panikagtigt nu skal til at begynde på sparerunder, at man skal lægge op til nye nedskæringer osv. osv., og når jeg ser tilbage på de sidste fem års politik, ser jeg en krisepolitik, som har ført til en langt mere ulige fordeling af realindkomsterne koblet sammen med en generel nedgang af realindkomsterne, men altså på forskellige niveauer og faktisk hårdest for dem, som i forvejen var dårligst stillet.

Jeg har set, hvordan man siden 1975 hver eneste gang har fastsat overenskomstudgangen herinde i dette folketing, og det er måske en skik, der skal til at være grundlovsfæstet. Så kan fagbevægelsen jo se, hvad den i øvrigt vil tage sig til.

Jeg har også set, at når man har fastsat disse lønninger, når man har gennemført afgiftsbyrdeforøgelser – jeg tror, det i de sidste år under SV-regeringen var af en samlet størrelsesorden på ca. 10 mia kr. – når man har gennemført nedskæringer, måske også som dem, man nu lægger op til – jeg har ikke set dem og kan derfor ikke rigtig tage stilling til dem – har jeg kunnet konstatere, at vi ikke har fået nedbragt arbejdsløsheden væsentligt, noget, men ikke væsentligt. Vi har stadig væk en alt for stor arbejdsløshed. Man taler om i fuldt alvor, at hvis det går, som det går, ender vi med 250.000 arbejdsløse i løbet af et års tid.

Betalingsbalanceunderskuddet er ikke blevet forbedret, men det er gået fra slemt til værre. Det er resultatet af de sidste fem års krisepolitik ført i fællesskab af socialdemokratiet og de borgerlige partier herinde, og når vi andre så kommer med, hvad vi prøver på at gøre til et realistisk alternativ, et realistisk forslag, som, uden at man skal ændre på grundlovens bestemmelser om beskyttelse af den private ejendomsret, og hvad ved jeg, dog kan rette væsentligt op på beskæftigelsessituation og betalingsbalance, så siger man flegmatisk: det er der ingen grund til at se nærmere på; det går meget godt, som det går. Nå ja, man kan have den opfattelse. Den er blevet dementeret så mange gange, og den kan vel også nå at blive dementeret nog-